

10. SINIF DİN KÜLTÜRÜ VE AHLAK BİLGİSİ

1. ÜNİTE: ALLAH İNSAN İLİŞKİSİ ALLAHA İMAN ETMENİN FAYDALARI

- Allah'a inanan bir kişi huzura kavuşur ve mutluluğu keşfeder.
- Allah'a iman eden bir kişinin sözlerinde bir hikmet vardır.
- Gözlerinin içerisinde ve alnında nur vardır.
- Ahlak, saygı ve sevgisiyle herkesin dikkatini çeker.
- Haram lokma yemez.
- Kul hakkı yemez.
- Adaletli olur.
- Yaşayıp görebileceği hiçbir olay onu korkutmaz, ürkütmez. Herşeyin Allah'tan geldiğini bilir.
- İnsana hürriyet kazandırır.

ONTOLOJİK DELİL NEDİR?

Varlık delilidir. Allah'ın varlığının zorunlu olmasıdır. "Allah, tanım gereği, eksiklik içermeyeceği için, O'na bir eksiklik ifade eden "var-olmama" atfedilemez. O halde, Allah, vardır ve hatta O, tanım gereği, en büyük varlık olduğu için, zorunlu olarak vardır."

KOZMOLOJİK DELİL NEDİR?

Evrenin varlığından hareketle Allah'ın varlığına gitme anlamında "evrenbilimsel delil"dir. Bu delil genel olarak, özünde, "her şeyin bir nedeni vardır; aynı şartlar altında aynı nedenler aynı etkiyi doğurur" şeklinde özetlenebilen "nedensellik ilkesi" ne dayanır. Ancak sonuçları itibariyle nedensellik ilkesinin telkin ettiği kesinlikten uzaktır.

TEOLOJİK DELİL NEDİR?

"Erek-Bilisel Delil" ve "Gaye-Nizam Delil" isimleriyle bilinir. Âlemde görülen ve belli bir amacı gerçekleştirmek üzere planlandığı düşünülen düzenlilik ve uyum fikrine dayanılarak dile getirilen bir delildir.

DİNİ TECRÜBE DELİLİ NEDİR?

Dini tecrübe (Zevk, Vecd ve Cezbe) haline ulasan kişi, bir bakıma, zihnin dış dünya ile ilişkisinin kesildiği ve "Mantıkî Düşünme"den uzaklaştığı o anda, duygusal olarak âdeta Allah'a ulaştığını hissetmekte ve bu hali yasarken hissettiklerini, daha sonra, kendine geldiğinde, belli bir mantıkî tutarlılık içerisinde anlatamamasına rağmen, kendisi için kuvvetli ve önemli bir hissî bilgi olarak görmekte ve hatta bu bilgiyi, daha doğrusu duygusal tecrübeyi, Allah'ın varlığının doğrudan hissedilerek fark edilmesine dayanan, dolayısıyla doğruluğu tartışılmayacak derecede açık olan bir delil olarak görmektedir.

AHLAK DELİLİNİN TEMELİ NEYE DAYANIR?

Eflatun'a kadar giden "İyi Formu" na ve hatta "en yüksek iyi" kavramına dayanmaktadır.

EKMEL VARLIK DELİLİ

Ekmel, kelime anlamı bakımından en mükemmel, eksiği olmayan, kusursuz anlamlarına gelmektedir. İnsan, zihni doğrultusunda mükemmel varlık inancını taşımaktadır. Bu doğrultuda şüphesiz ki mükemmel varlık olarak yüce yaratıcı Allah insan aklına gelmektedir.

Allah'ın varlığı ve birliği ile ilgili deliller arasında en önemli olanlardan bir tanesi de mükemmel varlık delili olarak görülmektedir. İnsan zihin yapısı doğrultusunda yüce bir yaratıcı varlığına inanmaya eğilimlidir. Bu doğrultuda insan zihni yüce yaratıcıyı ispatlama üzerine çalışır. Bu düşünce Frabi, İbn Sina gibi hem İslam hem de batılı felsefeciler tarafından kabul edilmiştir.

GAYE VE NİZAM DELİLİ:

Varlıklarda görülen düzen, belli gayelere hizmet etmekte, alemde hayatın devamını sağlamaktadır. Ne düzen ne de gaye kendi başına ortaya çıkar.

ESMA-ÜL HÜSNA:

Cenab-ı Allah'ın en güzel isimleri demektir. En güzel isimler Allah'a mahsustur. İsmi'nin çoğulu olan esmâ kelimesi ile, "en güzel" anlamındaki hüsnâ kelimesinin oluşturduğu bir sıfat tamlaması olan esmâ-i Hüsnâ, "en güzel isimler" anlamında yüce Allah'ın bütün isimleri için kullanılan bir terimdir.

ALLAHIN İSİMLERİ VE SIFATLARI

Afuv: Affı çok olan, günahları silip affeden.

Halim: Yumuşak davranan.

Rauf: Çok şefkat ve merhamet gösteren, çok esirgeyen, kolaylık sağlayan anlamındadır.

Kerim: Keremi, lütuf ve ihsânı bol, karşılıksız veren, çok ikram eden.

Kabız: Kullarına kudretiyle ve iradesiyle muamele ederel maddi ve manevi alanda daraltan manasındadır.

Kadir: Dilediğini dilediği gibi yaratmaya muktedir olan.

Kavi: Herşeye gücü yeten , kudret sahibi.

Kayyum: Her şeyin ayakta durabilmesi ve devam edebilmesi, bir varlık sahibi olarak durabilmesi neye bağlı ise onu veren demektir.

Basir: Her şeyi gören, her şeyin hakikatını gören, hiçbir şey kendisinden saklanamayan, yapılanları tek tek zaptedip muhafaza eden demektir.

Semi: Gizli açık her şeyi hakkıyla işiten, her şeyi en iyi işiten, duaları kabul işiten ve duyan. İşitme kuvvetine sahip olan ve yarattığı varlıklara işitme gücü veren, yaratıklarının hitaplarını işiten ve anlayan.

Tevvab: Tevvâb, tövbeleri çok kabul eden, tövbe kapısını açık tutarak tövbe etme imkânı veren, bağışlayan demektir. Buna göre Allah, samîmî olarak günahlardan dönüp tövbe edenleri bağışlayandır.

Ğaffar/Ğafur: Günahları örten, günahları bağışlayıcı. Mağfireti çok. Kullarının günahlarını afveden Cenâb-ı Hak (C.C.)

ALLAH'IN ZATİ (SADECE KENDİNE HAS OLAN)SIFATLARI

1- Vücûd

Vücûd, **“Var olmak”** demektir. Allah vardır, varlığı başkasından değil, zâtının gereğidir, varlığı zorunludur.

2- Kıdem

Kıdem, **“Ezelî olmak, başlangıcı olmamak”** demektir.

3- Beka

Beka, **“Varlığının sonu olmamak, ebedî olmak”** demektir.

4- Muhâlefetün li'l-havâdis

Muhâlefetün li'l-havâdis, **“Sonradan olan şeylere benzememek”** Allah'tan başka her varlık sonradan olmuştur. Allah, sonradan olan şeylerin hiçbirisine hiçbir yönden benzemez.

5- Vahdâniyyet

Vahdâniyyet, **“Allah Teâlâ'nın zâtında, sıfatlarında ve fiillerinde bir ve tek olması, eşi, benzeri ve ortağının bulunmaması”**

6- Kıyâm bi-nefsihî

Kıyâm bi-nefsihî, **“Varlığı kendiliğinden olmak, var olmak için bir başka varlığa ihtiyaç duymamak”** demektir.

ALLAH'IN SUBUTİ (BENZERLERİ DİĞER VARLIKLARDA OLAN) SIFATLARI:

1- Hayat

Hayat, **“Diri ve canlı olmak”** demektir. Yüce Allah diridir ve canlıdır. Her şeye, kuru ve ölü toprağa can veren O'dur. Ezelî ve ebedî bir hayata sahiptir.

2- İlim

İlim, **“Bilmek”** demektir. Allah her şeyi bilendir.

3- Semi

Semi, **“İşitmek”** demektir. Allah işiticidir. Gizli, açık, fısıltı halinde, yavaş sesle veya yüksek sesle ne söylenirse Allah işitir, duyar

4- Basar

Basar, “**Görmek**” demektir. Yüce Allah her şeyi görücüdür. Hiçbir şey Allah’ın görmesinden gizli kalmaz.

5- İrade

İrade, “**Dilemek**” demektir. Allah dileyicidir. Allah varlıkların konumlarını, durumlarını ve özelliklerini belirleyen varlıktır. Allah’ın dilediği olur, dilemediği olmaz. Allah Teâlâ’nın iki türlü iradesi vardır:

- **Tekvîni İrâde**

Tekvîni (yapma, yaratma ile ilgili) irâde; bütün yaratıkları kapsamaktadır. Bu irâde, hangi şeye yönelik gerçekleşirse, o şey derhal meydana gelir.

- **Teşrîi İrade**

Teşrîi (yasama ile ilgili) iradeye dinî irade de denir. Yüce Allah’ın bir şeyi sevmesi ve ondan hoşnut olması, onu emretmesi demektir. Allah’ın bu mânadaki bir irade ile bir şeyi dilemiş olması, o şeyin meydana gelmesini gerekli kılmaz.

6- Kudret

Kudret, “**Gücü yetmek**” demektir. Allah sonsuz bir güç ve kudret sahibidir.

7- Kelâm

Kelam, “**Söylemek ve konuşmak**” demek Allah bu sıfatı ile Peygamberlerine kitaplar indirmiş, bazı peygamberler ile de konuşmuştur. Ezelf olan kelâm sıfatının mahiyeti bizce bilinemez. Ses ve harflerden meydana gelmemiştir.

8- Tekvîn

Tekvîn, “**Yaratmak, yok olanı yokluktan varlığa çıkarmak**” de Yüce Allah yegâne yaratıcıdır. O, ezelf ilmiyle bilip dilediği her şeyi sonsuz güç ve kudretiyle yaratmıştır. Yaratmak, rızık vermek, diriltmek, öldürmek, nimet vermek, azap etmek ve şekil vermek tekvîn sıfatının sonuçlarıdır.

KUR’ANDA ZİKREDİLEN İNSANIN OLUMLU ÖZELLİKLERİ

Kur’an’ı Kerim’e göre insanın olumlu özellikleri aşağıdaki gibi olacaktır;

- >İnsanın yaratılmış varlıklar üzerindeki en şerefli varlık olması,
- >İnsanın en güzel ve en özel bir varlık olarak yaratılması,
- >İnsanın dosdoğru namaz kılması,
- >İnsanların Allah’tan korkmaları,
- >İnsanların yaratıcıları olan Allah’a itaat etmeleri,
- >İnsanların Allah’a şükretmeleri ve ibadet etmeleri,

ALLAHLA BAŞLICA İLETİŞİM YOLLARI

- 1- Dua
- 2- İbadet
- 3- Tövbe
- 4- Kur'an Okumaktır.

ALLAHLA İLETİŞİMDETEMEL İLKELER

- 1-Allahtan başka dua edilmeye layık ilah yoktur.
- 2-Allah ile iletişimdesamimi ve içten olunmalıdır.
- 3-Allahtan ümit kesilmemeli,rahmetinden de emin ulunmamalıdır.
- 4-Allahla iletişimin yer ve zamanı yoktur.
- 5-O hiçbir iletişim gayretini karşılıksız bırakmaz.

İBADET'İN (SÖZLÜK ANLAM):Boyun eğmek,itaat ve kulluk etmek demektir.

İBADET (DİNİ TERİM OLARAK): Allah'a saygı, sevgi, şükür ve minnet duygularını ifade etmesi ve Allah'a karşı tekbir, takdis, hamd gibi vazifelerini, O'nun emrettiği tarzda yerine getirmesidir.

UBUDİYYET: Ubudiyet ıstılahta, ahidlerde vefalı olmak, **İslam'ın** çizmiş olduğu sınırları muhafaza etmek, Yüce Mevlanın verdiği razi olmak, elde olmayana, yani, Yüce Mevlanın vermediğine de sabretmek demektir.

ULUHİYYET: Yüce Allah'ın İlahlık, Rablık sıfatıdır. Allah'ın bilinmesi; mevcudiyetinin ve uluhiyetinin tanınması demektir ve imanı gerektirir.

DUA(SÖZLÜK ANLAMI): İstemek, çağırmak ve davet etmek manalarına gelmektedir.

DUA (DİNİ TERİM OLARAK): Allahü teâlâ'ya yalvarmak ondan istemek sonsuz gücü ile bize her türlü sıkıntımızda destek olması için onun kapısına sığınmaktır.

TÖVBE(SÖZLÜK ANLAMI):Pişmanlık ve dönmek

TÖVBE (DİNİ TERİM OLARAK): Kulun işlediği kötülük ve günahlara pişman olup, onları terk ederek Allah'a yönelmesi, emirlerine uymak ve yasaklarından kaçınmak suretiyle Allah'a sığınarak bağışlanmasını dilemesi demektir.

NASUH TEVBESİ: Nasuh tevbesi bir daha günaha dönmek üzere yapılan tevbedir

İSTİĞFAR (SÖZLÜK ANLAMI): Allahtan suçlarının bağışlanmasını dileme

İSTİĞFAR (DİNİ TERİM OLARAK): **Tevbe**, Hakk'a dönüş demektir. Hakk'ı unutan ya da O'ndan gafil olan bir kulun, girdiği yanlış yolun farkına varıp yüzünü ve gönlünü Rabbine yöneltmesi ve affını dilemesidir. Böyle bir kulun kalbi büyük bir nedâmetle, için için yanar ve ılık gözyaşlarıyla Rabbine gönlünü açar. İşte bu yanlış ve pişmanlık "**tevbe**"dir. Ardından af dilemek için kalplerden taşan niyazlar da "**İSTİĞFAR**"dır.

FETA: Nefsine hâkim olma konusunda yiğitlik gösteren veya fütüvvet teşkilâtına mensup olan kişi anlamında tasavvuf terimi.

FÜTÜVVET: Başlangıçta tasavvufî bir mahiyet taşıırken XIII. yüzyıldan itibaren içtimaî, iktisadî ve siyasî yapılanmaya dönüşen kurum.

2. ÜNİTE: HZ. MUHAMMED VE GENÇLİK

KURANDA İSMİ GEÇEN GENÇLER VE BİZE ÖRNEK OLAN ÖZELLİKLERİ:

HZ.HABİL:Habil ile Kabil ilk insan ve ilk peygamber Hz. Adem'in oğullarıydılar. **Habil** yumuşak huylu, sevecen , cana yakın biriydi. Kabil ise , kardeşinin aksine, hırçın, sert tabiatlı ve sinirli bi insandı.

HZ.İBRAHİM: Peygamberlerin atası olarak bilinir. Üç semavi dinin kutsal kitaplarında doğduğu, yaşadığı ve peygamberlik için gönderildiği kavimler farklı farklı gösterilmiştir. En doğru kaynak olarak kabul edebileceğimiz İslam'a göre, Hz. İbrahim Şanlıurfa'nın Harran ilçesinde doğmuş, daha sonra babasıyla birlikte Babil şehrine göç etmiş ve burada yaşamaya devam etmiştir. Milattan önce 2000'li yıllarda yaşadığı rivayet edilse de tam olarak ne zaman peygamberlik yaptığı bilinmemektedir. Kur'an'da Hz. Musa'dan sonra ismi en çok geçen peygamberdir.

HZ.İSMAİL: Hz.İbrahim ve Hacer'in çocuğu olan Hz.İsmail peygamberdir.Kuran'da çeşitli yerlerde adı geçen İsmail'den babası Hz.İbrahim ve kardeşi Hz.İshak ile birlikte de söz edilir.Aynı zamanda Hz.Muhammed'in kabilesi olan Kurayş kabilesinin de atası sayılır.

HZ.YUSUF: Hz. Yusuf Yakub aleyhisselamın oğludur. İsrailoğullarından gönderilen ilk peygamberdir. Soyu Hz. İbrahime'e kadar ulaşmaktadır. Hz. Yusuf aleyhisselamın Kur'an-ı Kerim'de adı geçen Peygamberlerden birisi olup, Kur'an'da kendi adını taşıyan bir sure vardır.

HZ.MUSA: Hazreti Musa kendisine kutsal kitap indirilen dört büyük peygamberlerin birisidir.Kendisi İsrailoğulları soyundan gelmektedir. Hz Musa Mısır'da dünyaya gelmiştir, çünkü İsrailoğulları Hz Yusuf Peygamber tarafından Mısır'a götürülmüştür. Hz Musa'nın annesi oğlunun öldürülmesi için onu bir sepetin içine koyup Nil nehrine bırakmıştı. Tur Dağında Hz Musa'ya Tevrat indirilmiştir. Daha sonra İsrailoğulları kendi arasında ayrılımlar yaşamıştır. Hz Musa'ya isyan edenler çöllerde helak olmuştur. Hz Musa'nın yanında devam edenler Lut Gölü'nün kenarına yerleşmiştir.Hz Musa vefat ettiğinde 120 yaşındadır.

HZ.SÜLEYMAN: Süleymân (a.s.) Gazze'de doğdu. Babası Dâvûd (a.s.) vefât ettiğinde 12-13 yaşlarında idi. Babası gibi önce hükümdar, sonra peygamber oldu. Beyt-i Makdis'i (Mescid-i Aksâ'yı) yedi yılda inşâ etti. Yemen'deki Sebe' Melîkesi Belkıs ile evlendi. Kudüs'te vefât etti.

ASHAB-I KEHF

Kurânı Kerîm ve İslâm Literatüründeki kavram olarak Eshabı Kehf: Zamanın hükümdarının zulmünden kaçarak bir mağaraya sığınıp, orada **309 yıl uyuyan**, uyandıktan sonra da tekrar vefat eden ve Kur'an'da bahsi geçen gençleri ve birde köpekleri Kitmîr'i ifade etmektedir.

Eshabı kehf hikayesi uzunca bir mevzu. İnşallah başka bir yazımızda mümkün olursa mp3 dinleti ile size hikayeyi uzun uzadıya anlatırız. Kısaca özetlersek; İbn İshak'ın naklettiğine göre, Ashâb-ı Kehf, İsa aleyhisselâm'ın tebliğ ettiği din üzere amel eden birkaç gençtir. Roma toplumu ve bölge valisi [Dakyanus] bir rivayete göre kendisine başka bir rivayete göre putlara inanmaya zorladığı gençleri öldürmek için harekete geçti. Eshabı kehf gençleri dinlerini korumak için dağda bir mağaraya sığındılar. Cenâbı Hak onları düşmanlarından korumak ve öldükten sonra dirilmeye ibret için **309 yıl mağarada uyuttu.**

7 genç uyandıklarında birkaç saat uyuduklarını sandılar. İçlerinden biri, birşeyler almak için kasabaya indi. Cebindeki paradan ve kasaba halkının anlattıklarından 3 asır uyuduklarını farkettiler.

Ehhâbı Kehf isimleri;

1. Yemlîhâ
2. Mislinâ
3. Mekselînâ
4. Mernûş
5. Debernûş
6. Şâzenûş
7. Kefeştatayyûş
8. Kıtmîr (Köpeklerinin ismidir).

HZ.MERYEM: ⇒Hz.Meryem Hz.İsa Aleyhisselamın annesidir.

⇒Hz. Meryem Kuran-ı Kerim'de adı geçen tek kadındır.

Hz. Meryem Zekeriye Peygamber'in himayesinde büyümüştür.Babası İmran'nın vefatından sonra Zekeriya A.s büyütümüştür.Zekeriya A.s eşi Hz.Meryemin teyzesidir..Hz.Meryem dini bilgilerle güzel yetiştirilmiştir.Hz.Meryem dua ve ibadetle geçen günlerinde melekler ona gelerek Hz.İsa'nın müjdesini vermişlerdir.

HZ.MUHAMMED(S.A.V.):

Hz. Muhammed (S.a.v.), 20 Nisan 571 yılında Pazartesi günü Mekke'de doğdu.

Annesinin adı Amine, Babasının adı Abdullah. Babası Abdullah, O daha doğmadan önce ölmüş.

Annesi **Kureys kabilesinin** Benî Zühre koluna mensup Vehb b. Abdümenâf'ın kızı Âmine'dir

Babası **Kureys kabilesinin** Haşimoğulları koluna mensup bir aileden gelmektedir

Süt annesi Halime O'na 4 yaşına gelinceye kadar bakmış.

6 yaşına geldiğinde ise annesi Amine de ölmüş. 6 yaşından sonra kendisine dedesi Abdulmuttalip bakmaya başlamış.

8 yaşına geldiğinde dedesi de vefat edince Peygamber Efendimize amcası Ebu Talip bakmıştır.

Peygamberimizin Hz. Hatice ile 25 yaşında evlendi, Hz. Hatice ise 40 yaşındaydı. Hz Hatice ile olan evliliklerinden altı çocukları oldu, (Abdullah, Zeynep, Rukiye, Ümmü Gülsüm, Kasım, Fatıma).

Çocuklarından Hz.Fatıma hariç bütün çocukları Peygamberimizden önce vefat etmişler.

Hz. Muhammed (S.a.v.) 40 yaşında (610 yılında) Peygamber oldu.

Peygamberimiz (asm)'e İslamiyet gelmeden önce, Hz. İbrahim (as)'in Hanif dinine göre bir hayat sürüyordu. Ancak bu ibadetin nasıl ve ne şekilde olduğuna dair fazla bir bilgiye sahip değiliz.

Hz. Muhammed (S.a.v.) bir grup müslümanı Habeşistan'a gönderdi, bu olay müslümanların ilk hicreti oldu, (615 yılında).

Hz. Ebubekir ile uzun ve tehlikeli bir yolculuktan sonra Medine'ye hicret ettiler, (622 yılında).

Peygamberimiz 55 yaşında iken, Hz. Ebubekir'in kızı Hz. Âişe ile evlendi.

Hz. Muhammed (S.a.v.) vefatından önce humma hastalığına tutuldu, bu hastalık 13 gün sürdü.

Hz. Muhammed (S.a.v.) hicretin on birinci yılında (Miladi 632) Medine'de vefat etti. Vefat ettiğinde kameri seneye göre 63, şemsi seneye göre 61 yaşında idi.

KABE HAKEMLİĞİ

Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed, çevresi tarafından güvenilir bir kişiydi bu nedenle de çevresindeki herkes onun sözüne ve davranışlarına inanır ve güvenirdi. Hz. Muhammed'in kabe hakemliği olayı da bu güvenilirliği sayesinde meydana gelmiş bir olaydır. Bu olay peygamber efendimizin gençlik yıllarında yaşanan ve tüm insanlara örnek olan bir davranıştır.

Yeryüzündeki ilk mabet Kabe'dir. Kabe, Hz. İbrahim ve onun oğlu Hz. İsmail tarafından inşa edilmiştir. Kabe zaman zaman hasar görmüştür ve hasar gördükçe de tekrar onarılmıştır. Hz. Muhammed otuz beş yaşındayken sel felaketi yaşanmıştır ve bunun sonucunda da Kabe büyük zarar görmüştür ve tekrar eski temelleri üzerine yapılmıştır. Bu onarım esnasında sıra Hacer-i Esvet taşının yerine konulmasına gelmiştir ancak bu noktada bir anlaşmazlık çıkmıştır ve kabileler birbirine girecek hale gelmişlerdir. Bu durum üzerine Kureyş halkının ileri gelenlerinden birisi olan Ebu Ümeyye bin Mugire "Beni Şeybe kapısından Kabe'ye ilk giren kişiyi hakem olarak belirleyelim" demiştir ve bu düşüncüyü herkes kabul etmiştir. Kapıdan içeri Hz. Muhammed'in girmesi ile herkes buna çok sevinmiştir ve onun hükmüne razı olduklarını dile getirmişlerdir.

Hz. Muhammed'e olay anlatıldıktan sonra peygamber efendimiz bir örtü üzerine Hacer-i Esvet-i koymuştur. ORada bulunan tüm kabile reisleri beraberce örtüyü kaldırarak taşı kendi elleriyle yerleştirmişlerdir. Bunun sonucunda da sorun ortadan kalkmıştır ve kabileler arasında barış sağlanmıştır.

HILFUL FUDUL(ERDEMLİLER TOPLULUĞU): Resûlullâh'ın Câhiliye devrinde tasvîp edip katıldığı tek cemiyet, "Hilfû'l-Fudûl"dür. **Çünkü bu bir adâlet cemiyeti idi. Zulüm ve haksızlığa mânî olmak için kurulmuştu.** Peygamber Efendimiz, bu cemiyet hakkında nübüvvetten sonra şöyle buyurdular:

"Abdullâh bin Cüd'ân'ın evinde amcalarımla birlikte, Hilfû'l-Fudûl'de hazır bulundum. O meclisten o kadar memnun oldum ki, ona bedel bana kızıl develer (yâni en kıymetli dünyâ metâi) verilse, o kadar sevinmezdim. O antlaşmaya şimdi de çağrılısam, yine icâbet ederim." (İbn-i Kesîr, el-Bidâye, II, 295)

MAHŞER GÜNÜNDE ALLAHIMN HİMAYESİNE ALINACAK YEDİ GRUP İNSAN:

- 1-Adaletli yöneticiler.
- 2-Allaha kulluk içinde büyüyen gençler,
- 3-Kalbi mescitlere bağlı müslümanlar,
- 4-Allah için sevip, Allah için ayrılanlar,
- 5-Zinaya karşı Allah'tan korkan kimseler,
- 6-Gizli gizli sadaka veren kimseler,
- 7-Tenhalarda Allah'ı anıp gözyaşı dökten kimseler.

HZ.ALİ:

Hz. Ali, Hicret'ten yaklaşık 22 sene önce milâdî 600 yılında Mekke-i Mükerrreme'de doğmuştur.

Peygamber Efendimiz'in amcasının oğlu, damadı ve dördüncü halifesidir. Babası Ebû Tâlib, annesi Fâtıma bint-i Esed, dedesi Abdulmuttalip'tir. Künyeleri Ebû'l-Hasan ve Ebû Tûrâb, lâkabı Haydar, ünvanı Emîru'l-Mü'minîn'dir. "el-Murtezâ: Kendisinden râzı olunan, Allah'ın rızâsını kazanmış" ve "Esedü'llahi'l-ğâlib: Allah'ın her zaman gâlip gelen kuvvetli arslanı" gibi lakapları da vardı.

Çocukluğunda hiç puta tapmadığı için daha sonraları Kerremallahu vecheh: Allah yüzünü mükerrrem kılsın, şereflendirsin!" duâsıyla anılmıştır. Sahabe arasında bu şekilde yâd edilen tek kişidir.

Abdulmuttalip, Peygamber Efendimiz, 8 yaşındayken vefât ettiğinde, Hz. Ali'nin annesi Fâtıma Hatun (r.a.), Efendimiz'e mürebbîlik ve annelik yapmıştır.

Hz. Ali, Ebû Tâlib'in en küçük oğludur. Mekke'de baş gösteren kıtlık üzerine Resûlullah Efendimiz, amcasının yükünü hafifletmek için Hz. Ali'yi (r.a.) himayesine aldı ve yetiştirdi. Böylece Hz. Ali, Beytullâh'ta doğmuş, Beytü Resûlullâh'ta yetişmiş oldu. 10 yaşlarındayken İslâm ile şerefledi. Hz. Hatice'den sonra İslâm'a girmiş, "ilk Müslüman olan erkek" vasfını kazanmıştır.

Hicret'in 5. ayında gerçekleştirilen Muâhât/Kardeşlik akdinde Resûlullah Efendimiz, Hz. Ali'yi kendisine kardeş olarak seçti. O bu iltifat ve lutuf karşısında son derece duygulandı ve:

"-Ben Allah'ın kulu, Resûlullah'ın da kardeşiyim" diyerek sevinç gözyaşları döktü.

Hz. Ali, hicrî 2. senenin son ayında Hz. Fâtıma (r.anha) ile evlendi.

Hicrî 3. sene Ramazan'ının ortasında oğlu Hasan (r.a) doğdu. 4. sene Şaban ayının 5'inde de Hüseyin (r.a) doğdu. Daha sonra Muhassin isminde bir oğlu ile Zeynep ve Ümmü Gülsüm (r.a.) isminde kızları oldu.

Hız. Ali'nin “Zülfikâr” ismi verilen meşhur bir kılıcı vardı. Ucu iki çatallı olan bu kılıcı, **Uhud**'da gösterdiği üstün kahramanlık, cesâret ve fedâkarlık sebebiyle Resûlullah Efendimiz, hediye etmişti.

ERKAM B.EBİ'L ERKAM:

Erkam Bin Ebi'l-Erkam, Mekke'nin nüfuzlu ve zengin ailelerinden Benî Mahzûm kabilesindedir. İsmi Erkam, künyesi Ebû Abdullah'dır. Babası Abdülmenâf annesi Tûmâdır'dır. **İslâm'a ilk giren kadın sahabilerdendir.** Babası da Müslüman olup Hz Ebû Bekir (r.a.) ile aynı gün vefat ettiği rivayet edilmektedir.

İki Cihan Güneşi Efendimiz ashabıyla oturup sohbet edebilecek, onlara İslâm'ı anlatacak, yeni Müslümanları eğitecek ve emniyet içerisinde olabilecekleri bir mekan aradı. Bunun için Safa tepesinin doğusunda dar bir sokaktaki Erkam'ın evini münasip gördü.

MUS'AB BİN UMEYR: Peygamberimizin Medine'ye İslam Dini'ni tebliğe gönderdiği meşhur sahabidir. Mus'ab b. Umeyr'in, Efendimiz Hz. Muhammed Aleyhi salatu vesselam 'in emriyle Medine'de 12 kişiye Cuma namazı kıldırıldığı rivayet edilir. Bedir Savaşı'na katılan Mus'ab b. Umeyr, Uhud Savaşı'nda İslam sancağını taşımış ve şehid olmuştur.

USAME B.ZEYD: Üsâme b. Zeyd (ra), Hz. Peygamber'in (sav) azadlı kölesi Zeyd b. Hârise'nin (ra) oğludur. Annesi Ümmü Eymen (rah), Rasûlullah'ın (sav) babası Abdullah'ın cariyesi, aynı zamanda Hz. Peygamber'in (sav) dadısıdır. Üsâme'nin (ra) babası Zeyd b. Hârise (ra) çocukluğunda Hz. Hatice'nin (rah) kölesiydi. Hz. Hatice (rah) Allah Rasûlü (sav) ile evlenince Zeyd'i kendisine hediye etmişti. Hz. Peygamber (sav) de onu azat etmiş, daha sonra da dadısı Ümmü Eymen (rah) ile evlendirmiştir. Üsâme işte bu evlilikten dünyaya gelmiştir. Bu hadise Rasûlullah'ın (sav) risâletinin dördüncü yılına (M.614) tekabül eder.

MUAZ BİN CEBEL: Künyesi Ebu Abdurrahman. 18 yaşında müslüman olmuş, ve ikinci Akabe'de Hz.Peygamber'e biat eden Medine'deki Hazreç kabilesindendi. Resûlullah ile beraber bütün gazalara katılmıştır. Hz. Muhammed İslâmiyet'i anlatıp öğretmek ve Kur'ân-ı Kerîm'i ezberletmek üzere onu Yemen'e göndermişti. Hz. Peygamber ondan “helal ve haramı en iyi bilen kişi” diye söz ederdi. Kur'an-ı ezbere bilen sahabelerden olan Muaz b. Cebel, Hz. Muhammed tarafından adı, kendisinden Kur'an öğrenilebilecek kişilerden biri olarak zikredilmiştir.

ESMA BİNTİ EBİ BEKR:

Hız. Esmâ (r.anha), Peygamberimizin sadık dostu Hazreti Ebû Bekir (ra)'ın kızı, müminlerin annesi Hz. Aişe (r.anha)'nin kız kardeşidir. Aynı zamanda Abdullah ve Urve gibi iki büyük âlim ve şehidin annesi, dünyadayken cennetle müjdelenen Zübeyir bin Avvam'ın da eşidir.

O, İslam'ın ilk dönemlerinde Müslüman olmuş, son nefesine kadar da İslam'a hizmet etmiştir. (İbni Hişam, 1/338) Pek çok kez Peygamberimizin övgüsüne de mazhar olan Esmâ Validemiz, Asr-ı Saadet'in örnek kadınlardan biridir.

CAFER BİN EBİ TALİP:

588 yılında Mekke'de doğdu Hz. Peygamber(sav)'in amcası Ebû Tâlib'in oğludur. Hz.Ali (ra)'nin dört kardeşinden biridir. Hazreti Cafer(ra), Hazreti Abbas(ra)'ın eğitimi altında yaşadı. Künyesi Ebû Abdullah, lâkabı Tayyar ve Zülcenâheyn'dir.

Bir gün Resûlullah(sav) Hz.Ali(ra)'yle beraber namaz kılarken kardeşi Cafer bunu gördü, merak etti. Daha sonra Hz.Ali(ra)'yi buldu ve yaptıkları hareketin ne olduğunu sordu. Hz.Ali(ra)'de bunun Cenâb-ı Hakk'a karşı yapılan bir ibadet olduğunu söyledi. İslamiyet hakkında açıklamada bulundu. Bu sözler Cafer'in çok hoşuna gitti ve hemen orada Kelime-i Şehadet getirerek Müslüman oldu. Ardından hanımı Esmâ binti Üveysi'de müslüman olmuştur.

Diğer Müslümanlar gibi, Hz. Câfer(ra)'de müşriklerin akıl almaz eza ve cefalarıyla karşılaştı, ancak O, imanından taviz vermedi.

Zulüm görüp Habeşistan'a hicret eden 92 kişinin içinde Cafer(ra) ve hanımı Esmâ binti Üveysi'de vardı. Hz.Cafer(ra) Habeşistan muhacirlerinin emiri idi. Habeşistan'da eşi Esmâ'dan oğlu Abdullah dünyaya geldi. Abdullah Habeş topraklarında doğan ilk Müslüman çocuktur.

HZ.AİŞE: Hz. Peygamberin eşi Hz. Aişe (r.a.), dinî ilimleri bizzat Hz. Peygamber'den öğrenmişti. Hz. Peygamber ile aynı evi paylaştığı için, onun ilminden gece gündüz istifade etmiştir. Hz. Aişe (r.a.), Hz. Peygamber'den aldığı bilgi sayesinde İslam esaslarının en seçkin öğreticilerden biri olmuştur. Sünneti nakledip onu açıklamakla kalmamış; aynı zamanda onun doğru anlaşılması konusunda yoğun bir çaba ortaya koymuştur. Hz. Peygamber'in sevgili eşi Hz. Aişe (r.a.), zekası, engin deneyimi ile toplumda her kesimin kendisine danıştığı, irşad ve tavsiyelerine kulak verdiği bir sahabiydi. Hatta O, sık sık ziyaret edilen, kendisine hürmet edilen bilge bir gençti.

HZ.FATİMA: Hz. Fatıma (r.a.) tebliğ sürecini birebir yaşayarak tecrübe etmiş, Mekke Dönemi'nin acımasız sosyal ortamını bizzat yaşamıştır. Küçük bir kız çocuğu olmasına rağmen, Hz. Peygamber'e yönelen müşrik sataşmalarının karşısında fiili ve sözü ile korkusuzca kendisini siper etmiştir. Hz. Fatıma (r.a.), dürüst ve güvenilir bir şahsiyetti. Hz. Peygamber, onun hakkında: "Cennetlik olan kadınların en faziletlisi şu dört kişidir: İmran'ın kızı Meryem, Huveylid'in kızı Hatice, Muhammed'in kızı Fatıma, Muzahim'in kızı (Firavun'un hanımı) Asiye." şeklinde buyurarak Hz. Fatıma'nın (r.a.) yüce bir ahlak üzere olduğunu vurgulamıştır. Hz. Fatıma (r.a.), Hz. Peygamber'in neslini devam ettiren tek evladıdır. Hz. Fatıma (r.a.) ile Hz. Ali'nin (r.a.) evliliklerinden Hz. Hasan (r.a.) ve Hz. Hüseyin (r.a) dünyaya gelmiştir. Genç yaşta anne olan Hz. Fatıma (r.a.), çocuklarını İslam ahlakıyla örnek bir şahsiyet olarak yetiştirmiştir. Nitekim Hz. Hasan(r.a) ve Hz. Hüseyin (r.a) örnek şahsiyetleriyle İslam dünyasının parlayan yıldızları olmuşlardır.